

37 e Nieuwsbrief september 2020

Werkgroep Hospitaleren

De WHR benadrukt nogmaals dat zij in principe alleen bereikbaar is op onderstaand email adres. Gebruik dus niet de privé emailadressen. Dit voorkomt verwarring en belasting voor de privé adressen., Soms wordt de vraag dan pas in een later stadium beantwoord. Alle werkgroepleden hebben toegang tot dit mailadres, zodat er direct gehandeld kan worden.

*Wanneer u de nieuwsbrief van de WHR
niet langer wenst te ontvangen of bij wijziging
van uw (e-mail)adresgegevens)
dit graag doorgeven aan de WHR:
wq.roncesvalles@santiago.nl*

Brief van de voorzitter van de WHR-groep Roncesvalles

16 augustus

Zo hadden wij ons het Hospitaleerseizoen 2020 toch niet voorgesteld? Equipo 1 was in maart nog maar een weekje weg toen de Hospitaleros op stel en sprong moesten terugkeren. Het Coronavirus sloeg zijn slag in bijna heel Europa, Italië en Spanje werden hard getroffen maar ook in het zuiden van ons land nam het aantal besmettingen met de dag, met het uur vaak, toe.

In februari was ik samen met planner Hans Perik nog in Roncesvalles. Het was steenkoud in de Albergue en wij waren beiden snipverkouden. We hielden al gepaste afstand van Marisol, Paula, Eurne en de Dons (Don Jesus was wel aanwezig bij de pelgrimsmis, maar zag er bijzonder kwetsbaar uit). Gemiddeld overnachtten er 6 pelgrims in de winterherberg, schilders knapten de trappen en wanden op in Aterpea en wij klusten wat, installeerden de laptop en hingen de sleutelbossen aan de haakjes. Gelukkig hadden we ieder een comfortabele kamer in Casa Sabina.

Begin juli was ik opnieuw in Roncesvalles, nu met ons gewaardeerde werkgroep lid Noortje Spekman met haar man Jos en met mijn vrouw Mieke. Er waren alweer Peregrinos; zij overnachtten tot dan toe in La Posada en hotel Roncesvalles. Wij troffen spatschermen aan bij de Mostrador, overal flesjes handgel en spraybusjes met desinfectant, een gesloten keuken en bibliotheek, geen tafel met achtergelaten overbodige bagage, geen Libro de Oro voor pelgrims, wegwerplakens en kussenslopen, een tent bij de voordeur, inschrijfbriefjes in de hal voor maximaal 4 pelgrims tegelijk en 2 pelgrims per keer bij de Mostrador. Het zag er allemaal zo goed, zo veilig uit. Don Bibiano ontsmette zijn handen voordat hij de communie deelde, maar stond tijdens het aanreiken wel luid te zingen ... Don Jesus zag er aanzienlijk beter uit, hij sprak volop met ons en Don Valentin nodigde ons uit in het klooster voor een borrel Patxarán.

En toch ... het bleef spannend. Code oranje bij Lleida, in het noorden van Galicië, in en rond Barcelona en dan weer even 'stil. Oranje in Aragon en een stukje van Castilla y Leon. Intussen Hospitalerden er twee Equipos en meldden zich al enkelen voor volgende periodes af. Op vrijdag 7 augustus vlak voor de overdracht barst er een waterleiding en komt de EHBO-kamer, de ruimte daarvoor en een deel van de receptie blank te staan. Hospitaleros en medewerkers van het Colegiata redden wat er te redden viel; grote dozen met wegwerplakens werkten als sponzen... Een noodreparatie wordt in de loop van de week een definitieve reparatie. En dan krijgt de WHR meer afmeldingen en beleggen we een vergadering (een videoconference, waar we inmiddels ook bekend mee zijn geworden). Vlak voordat we een adviesbrief aan de Hospitaleros willen doen uitgaan, komt de mededelingen van het ministerie van BuZa dat het reisadvies voor onder meer Navarra en Burgos van geel naar oranje opgeschaald wordt. Nee, zo stelden we ons het Hospitaleerseizoen 2020 niet voor, wij van de WHR niet en alle Hospitaleros niet. Maar zeker ook niet onze vrienden in Roncesvalles.

Dank je wel Hospitaleros voor jullie bereidwilligheid, jullie inzet, jullie geduld en begrip. Dank je wel collega werkgroep leden voor de berg werk die jullie verzet hebben. Heel ander werk dan gewoonlijk en toch met hetzelfde enthousiasme en dezelfde inzet steeds uitgevoerd; en nog, want we houden er voor de drommel niet mee op. Dat vermaledijde virus krijgt ons toch niet op de knieën!

Ik had me mijn eerste jaar als werkgroep voorzitter ook anders voorgesteld, maar volgend seizoen zal het wel beter worden, toch? Misschien nog niet helemaal terug naar het 'oude normaal', maar we houden moed. Roncesvalles is en blijft ons lief. We rekenen weer op jullie allemaal hoor ...!

Pas goed op jezelf en op elkaar.
Tot gauw!

Henk Trimbach

Reacties uit Roncesvalles op het besluit niet meer te gaan hospitaleren in 2020

Bericht van Don Bibiano

Henk,

Heel erg bedankt voor alles, voor je hulp, diensten ten gunste van de Camino, de pelgrims en Roncesvalles. We begrijpen de situatie en de angst. We zullen de situatie goed beoordelen ... misschien zal het aantal pelgrims drastisch dalen.

Een dikke knuffel en moge de Maagd van Roncesvalles ons helpen en je zegenen.

KONINKLIJK COLEGIATA VAN RONCESVALLES

Bibiano Esparza Tres
Prior Roncesvalles

Bericht van Marisol op de Facebook groep (google vertaling)

KPN NL 22:01 76%

< **Marisol Goikoa Iribarren**
11 m. •

Verandering van derde!!! 😞
⚙️ · [Deze vertaling beoordelen](#)

 ALBERGUE DE PEREGRINOS DE RONCESVALLES
8 u. •

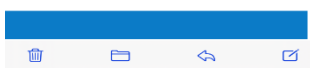
Sinds we het Hostel heropend hebben op 3 juli, zijn er veel dingen gebeurd, bijna alles goed.
Maar vandaag hebben we een half slecht nieuws, en onze geliefde Nederlandse Ziekenhuizen moeten thuis blijven omdat Navarra een van de plaatsen is die je regering niet laat reizen, behalve om grotere redenen. Daarom houden we het hostel open zonder uw onschatbare hulp. We zullen niet rekenen op jullie vriendelijke en gastvrije handen die zoveel pelgrims hebben geholpen.
In dit seizoen hebben we ons aangesloten bij vier prachtige teams die ondanks maskers en ontsmettingsmiddelen altijd hun zandkorrel hebben gelegd om iedereen te allen tijde te helpen.
We zullen je enorm missen.
Nu zijn we een beetje suf zonder jou, en we hopen ons best te doen.
Nu, het team zijn wij, die van huis..... Bibiano, Edurne, Paula, JuanPe, Maribel, Yolanda, Pablo en een bediende, Marisol.
Dankjeweeeeeee 🥰 🥰 🥰
⚙️ · [Deze vertaling beoordelen](#)

[Inkomend Nieuw reisadvies voor...](#)

De provincies Burgos en Salamanca (in de regio Castilië en León) en de regio van Castilië en León (in de regio van Castilië en León) zijn nu onderworpen aan een beperking van de reizen. De provincies Burgos en Salamanca (in de regio Castilië en León) en de regio van Castilië en León (in de regio van Castilië en León) zijn nu onderworpen aan een beperking van de reizen. De provincies Burgos en Salamanca (in de regio Castilië en León) en de regio van Castilië en León (in de regio van Castilië en León) zijn nu onderworpen aan een beperking van de reizen.

Schrijf een opmerking...

Bericht van Edurne

Goedemorgen Henk,

Hoe gaat alles?

Ik hoop dat het goed met jullie gaat.

Iedereen hier is prima, we missen de hospitaleros heel erg, er is een grote leegte in de Albergue, maar we hopen dat we volgend jaar allemaal gezond zullen zijn en de pandemie voorbij is en we weer kunnen samenwerken.

Het aantal pelgrims daalt aanzienlijk, gisteren kwamen ze niet op 30.

Stuur je een groet van het hele Roncesvalles-team aan jullie allemaal en bedankt voor alles wat je doet voor het de Albergue van Roncesvalles.

We houden contact,
Heel erg bedankt en pas goed op jezelf,
Een groet,
Eduarne Echeverria

Artikel in Diario de Navarra (Spaanse krant)

Los hospitaleros holandeses no podrán seguir colaborando de forma voluntaria en el albergue de peregrinos de Roncesvalles. Su país ha desaconsejado viajar a Navarra por el coronavirus

Holandeses sin Camino

ASER VIDONDO
Pamplona

RECIBIR al caminante con una sonrisa, enseñarle las dependencias del albergue, contribuir a la limpieza del local, colaborar en la lavandería y hasta curar ampollas. Todo de forma voluntaria, a 1.300 kilómetros de casa y durante 18 años... hasta que llegó el coronavirus. El albergue de peregrinos de Roncesvalles ha dejado de contar con el respaldo de grupos de hospitaleros holandeses. Su país ha pasado a desaconsejar viajar a Navarra salvo por fuerza mayor, al igual que a otros territorios, por el alto nivel de contagios, y requiere además a quienes vuelven realizar una cuarentena.

"Mantendremos el albergue abierto sin su inestimable ayuda. No contaremos con sus manos amigables y hospitalarias que a tantos peregrinos han ayudado", indica Mariñel Goñiz Iribarren, encargada del albergue.

Cada año, desde 2002, y coordinados a través de una Asociación de Amigos del Camino de Santiago de Holanda, grupos de entre 4 y 8 hospitaleros se han trasladado por quincenas a Roncesvalles para apoyar el funcionamiento del albergue. "Venían de mediados de marzo a mediados de noviembre. Este año tuvimos un grupo en marzo, antes del confinamiento, y en verano, desde que reabrimos el 3 de julio, otros cuatro", repasa Goñiz.

"Ahora no se pueden arriesgar a venir, porque además sus seguros no se harían cargo si pasa algo. Esto se supo el pasado fin de semana y cambió todos los planes", dice. "Es una pena porque, aparte de lo que ayudan, crean muy buen ambiente. La mayoría repiten de año a año, les gusta el contacto con el peregrino".

Ahora, se encargarán de sacar adelante el trabajo entre los 3 empleados de la casa, "con colaboración del prior y del personal de la Colegiata". "Veremos si somos suficientes en este año tan raro para todos", indica.

Y es que, según apunta, pese a que funcionaban con la mitad de aforo en el albergue, este no se llena. Una imagen que dista mucho de otros concurridos veranos. "Estamos funcionando al 30% de un año normal. Hoy (por ayer), en pleno agosto, tenemos durmiendo apenas 50 personas. ¡Y es un día animado!", afirma la responsable del albergue.

La instalación consta de 183 camas que otros años se completaban a diario, derivándose peregrinos a otros establecimientos de Roncesvalles y del entorno. "Había días en los que poníamos sellos a 300 peregrinos tranquilamente", rememora.

Un grupo de hospitaleros holandeses que ha trabajado voluntariamente este verano en Roncesvalles.

El albergue de Roncesvalles recibe este verano el 30% de los peregrinos de otros años

¿Te gustaria vivir en un edificio del siglo XVIII?

PROMOCIÓN DE NUEVAS VIVIENDAS
PASEO SARASATE 10

EN VENTA

Vertaling van dit artikel

Nederlands zonder Camino

De reiziger ontvangen met een glimlach, de ruimtes van de Albergue laten zien, bijdragen aan het schoonmaken van de ruimtes, meewerken in de wasserij en zelfs blaren behandelen. Allemaal op vrijwillige basis, 1.300 kilometer van huis en gedurende 18 jaar.... totdat het coronavirus kwam.

De pelgrimsherberg in Roncesvalles wordt niet meer ondersteund door groepen Nederlandse hospitaleros. Hun land heeft het afgeraden om naar Navarra te reizen, behalve vanwege overmacht, evenals naar andere gebieden, vanwege het hoge aantal infecties, en vereist ook degenen die terugkeren in quarantaine te gaan.

‘We zullen de Albergue openhouden zonder hun onschatbare hulp. We zullen niet hun vriendelijke en gastvrije handen hebben die zoveel pelgrims hebben geholpen’, geeft Marisol Goikoa Iribarren aan, die de leiding over de Albergue heeft.

Elk jaar, sinds 2002, en gecoördineerd door een Nederlandse Vereniging van Vrienden van de Camino de Santiago, zijn groepen van 4 tot 8 hospitaleros gedurende veertien dagen naar Roncesvalles gekomen om de werking van de Albergue te ondersteunen. ‘Ze kwamen van half maart tot half november. Dit jaar hadden we een groep in maart, vóór de loc down, en in de zomer, sinds we op 3 juli heropend waren, nog eens vier’ gaat Goikoa verder. ‘Nu kunnen ze niet het risico lopen te komen, want ook hun verzekering keert niet uit als er iets gebeurt. Dit kwam vorig weekend uit en het veranderde alle plannen’, zegt ze.

‘Het is jammer, want afgezien van wat ze helpen, creëren ze een heel goede sfeer. De meesten komen van jaar tot jaar terug, ze houden van het contact met de pelgrim.’

Nu zal zij de leiding hebben over de uitvoering van het werk tussen de drie medewerkers van het huis, ‘met de medewerking van de prior en het personeel van de Colegiata’. “We zullen zien of we in dit bijzondere jaar met genoeg zijn voor iedereen”, zegt zij.

En, zoals ze opmerkt, hoewel ze met de helft van de capaciteit in het hostel werken, is het niet vol. Een beeld dat verre van andere drukke zomers is.

‘We draaien op 30% van een normaal jaar. Vandaag (gisteren), midden augustus, slapen er maar 50 mensen. En het is een levendige dag!’, zegt het hoofd van de Albergue.

De faciliteit bestaat uit 183 bedden die in andere jaren dagelijks vol waren, en pelgrims werden naar andere etablissementen in Roncesvalles en omgeving gestuurd. “Er waren dagen dat we rustig 300 pelgrims stempelden”, herinnert ze zich.

Wandeling van Don Gabriël

De sportieve Hospitalero uit Periode 1 (2 e fase) komt aan in Herberg Casa de Austria in Los Arcos en wordt welkom geheten door Ria Bindels, die eerder een paar dagen in Roncesvalles heeft ingevallen.

Op 8 augustus j.l vertrok Don Gabriël uit Roncesvalles, te voet naar Santiago.

Nadat hij 2 weken zijn taken als Hospitalero vervuld heeft.

Bij het schrijven van dit verslag heeft Don O Çebreiro al overwonnen en is hij aan het laatste stuk begonnen.

Handige Hospitaleros.

De werkgroep is verrast en blij met deze twee Hospitaleros. Zij hebben geprobeerd een en ander te verbeteren in de communicatie met de pelgrims.

Hans Kassenaar heeft een aantal sheets gemaakt die de slordige papiertjes, die overal geplakt werden, gaan vervangen.

Steve Weatherell heeft een App gemaakt in de Engelse taal , die antwoord geeft op al de vragen die de pelgrims stellen.

Het is de bedoeling dat dit nog verder uitgewerkt gaat worden in diverse talen.

Via deze link is deze versie te bekijken.

Link naar proefversie :

<https://spark.adobe.com/page/iA81eJnJRPjgr/>

Herberg in Bayonne

Al een aantal jaren is er sprake van een herberg in Bayonne. Deze herberg is sinds augustus 2020 geopend. Een handig adres voordat je met de trein naar Saint Jean-Pied-de Port vertrekt. Onthouden dus voor 2021!

Adres : Rue Gosse, centrum, vlak bij het station

WHR bijeenkomsten 2020 en 2021

Zoals iedereen inmiddels al weet gaat de najaarsbijeenkomst in november 2020 **NIET** door.

Maar ook volgend jaar doen we het voorlopig anders.

Op zaterdag 6 februari 2021 is er een bijeenkomst voor de nieuwe Hospitaleros, en aansluitend **alleen** voor de Jefes van 2021.

Met de Jefes wordt dan afgesproken dat zij hun ploeg in de loop van het jaar bijeen laten komen, thuis bij de Jefe, of bij een andere Hospitalero, of ergens centraal in het land. waarbij in ieder geval een lid van het WHR bestuur aanwezig zal zijn. Doel met elkaar kennis maken, afspraken maken en bijgepraat worden door de WHR.

Op zaterdag 27 november 2021 wordt er weer een totale bijeenkomst voor alle hospitaleros gehouden in Holten, in de Kandelaar.

Na jaren lang de bijeenkomsten in Driebergen gehouden te hebben, zijn we al 2 jaar op zoek naar een andere locatie, die dicht bij Station en centraal gelegen is. De werkgroep heeft inmiddels al met meerdere locaties contact gehad en een aantal ook bezocht. De een was te duur, de andere te klein, met name in deze Corona tijd. Een andere locatie verhuurde niet meer en ga zo maar door.

Afgelopen maand heeft de WHR er nog een bezocht in Maarsen en een in Geldermalsen. Ook dat is niets geworden.

Daarom heeft de WHR voorlopig besloten dat de bijeenkomsten weer in Holten gehouden gaan worden. (Zoals ook 28 februari van dit afgelopen jaar) .

Voordeel, grote ruimte, dicht bij NS station, volop parkeergelegenheid en schappelijke prijzen.

Dagelijkse update situatie in Spanje

Wil je nog steeds op de hoogte blijven hoe de dagelijkse situatie in Spanje is, dan kun je dat volgen op de onderstaande website. Je kunt je aanmelden voor de nieuwsbrief, die dagelijks rond 19.00 uur in je mailbox verschijnt.

<https://www.spanjevandaag.com/>

Libro de Oro 2020 Roncesvalles 2 e Fase Hospitaleren

Libro verslagen periode 1 en 2

Omdat het Libro dit jaar niet in gedrukte vorm zal verschijnen is besloten ook de twee laatste verslagen via deze Nieuwsbrief te versturen, zodat iedereen het reilen en zeilen in Roncesvalles de afgelopen 4 weken toch kan volgen. In het najaar worden de totaal 5 verslagen bijelkaar gezet en geplaatst op de website van het Genootschap.

2 e Fase

Periode 1

vrijdag 24 juli t/m vrijdag 7 augustus 2020

Hospitaleros:

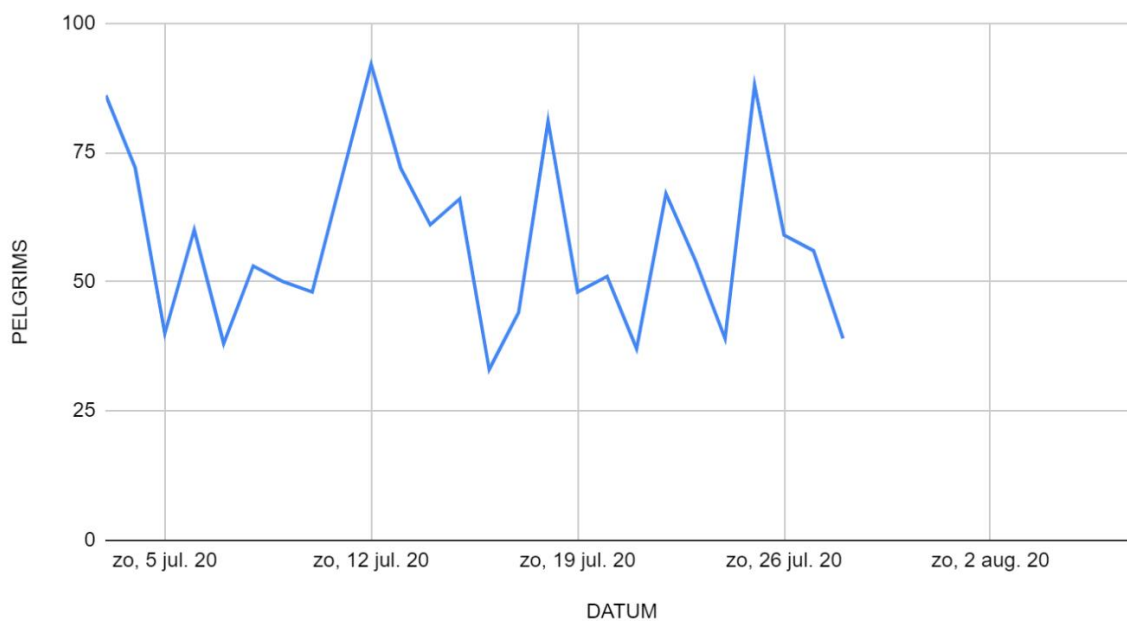
Steve Weatherell, Don Gabriel, Donald Ajibola, Gonny Dubbink
Ajibola

Aantal pelgrims: 881

v.l.n.r. Marisol, Gonny, Don, Donald en Steve

PELGRIMS vs DATUM

Donderdag 23 juli

De pelgrims weer snel de deur uit, een ontbijtje met elkaar en nu even met z'n vieren. Don is nl. gisteren binnen gewandeld uit Saint Jean-Pied-de-Port. Hij draait meteen mee met de schoonmaak en we zijn dan ook snel klaar. Wij hebben grote verhalen over de Silo en willen er nogmaals binnen kijken, maar helaas ze hebben vandaag een vrije dag gekregen. Wij krijgen wel twee grote wassen van ze binnen en die doen we dan maar, ze zijn wel zo vriendelijk om er 2 x € 4,-- in te leggen.

In de middag komen Donald en Gonny binnen wandelen uit Orisson en even later ook Steve uit Saint Jean-Pied-de-Port, de nieuwe ploeg is compleet.

Verder is het rustig, dus niet veel meegemaakt. Groep 0 besluit om zaterdag weg te gaan en niet zondag. We moeten de nieuwe groep inwerken op vrijdag maar willen niet constant op hun vingers kijken. Wanneer we één dag later weggaan moeten ze het ook zelf doen.

Wij hebben met z'n drieën twee goede weken gehad. We hebben hard gewerkt, helemaal niet veel gekletst met elkaar, maar elkaar wel geholpen daar waar nodig en daar gaat het om. We hebben leuke en minder leuke pelgrims gehad, mooie verhalen van ze gehoord en gedeeld en plezier gemaakt. We hebben er allemaal een goed gevoel aan over gehouden om het de pelgrims gemakkelijker te maken en hen te helpen. De samenwerking was weer als vanouds met de mensen hier, maar toch voel je wel een coronaspanning, hopelijk wordt alles weer snel normaal.

Vrijdag 24 juli

Steve: Vandaag de wissel van de wacht. Wij hebben met z'n zevenen de schoonmaak verricht in 60 minuten en wij nieuwelingen (3 van de 4) hebben veel geleerd van Equipo Cero. Wij zijn ook begonnen met onze eigen systemen te bedenken en onderling te bespreken (in overleg met Marisol uiteraard). Ik vond het een lange dag maar ook heel boeiend: het uitzwaaien, ontvangen, vragen beantwoorden, maar ook veel zitten wachten, want we hebben alleen maar één slaapzaal gevuld met pelgrims op Corona afstanden, dus

40. Wij vonden de lunch verrukkelijk en hebben 's avonds een kleine maaltijd gegeten. We mochten ook de put bezoeken waar de archeologen de botten van vermoedelijk 12 eeuwen aan het opgraven zijn.

Nadat de pelgrims in bed waren, begonnen wij onze taakverdeling te bespreken. We kwamen een eind en besloten om het morgen verder uit te werken. Het was laat geworden en we moesten slapen.

Zaterdag 25 juli

Steve: Rond 7 uur was de oude Equipo al vertrokken richting Nederland en wij werden de verantwoordelijken. Marisol en Paula kwamen allebei werken vandaag om ons in te werken. Het was een dag van veel meer pelgrims en allerlei uitzonderlijke gevallen die wij samen met hen mochten oplossen. Een van mijn eerste ervaringen in de Mostrador was een Koreaans

stel, wonend in Frankrijk, die alleen hun eigen taal beheerste. En ze hadden apart gereserveerd (achteraf gezien, misschien was het geen stel, maar dat kwam door de taal). Wij zijn nog aan het leren en zoeken steeds nieuwe taken om alles te weten te komen. Gelukkig duurde de schoonmaak niet te lang, omdat maar één slaapzaal was gebruikt. Maar we weten dat morgen alle 3 slaapzalen worden gebruikt. Meer pelgrims betekent ook meer wangedrag. Velen kwamen op het nippertje binnen om 22 uur. 15 minuten later werd er aangebeld door twee Italiaanse vrouwen die de schuld gaven aan het restaurant. Wij maakten een rondje om een paar mensen te herinneren dat anderen al sliepen. Onze avondbespreking duurde tot bijna middernacht, omdat we moe waren en nog een hoop te plannen hadden.

Zondag 26 juli

Gonny: Vanwege de 'grote' drukte (87 pelgrims) moest de derde verdieping ook schoongemaakt worden. Dit, samen met het ontsmettingsprotocol, maakte dat we pas na 12 uur klaar waren. Voortaan zal Marisol 'haar' mensen inschakelen voor de badkamer op de derde als die gebruikt wordt.

's Middags arriveerde een Italiaanse moeder met haar 2 dochters. Ze brachten eerst fietsen met nagenoeg ongebruikte banden, daarna liepen ze een paar keer de binnenplaats over met koffers, beautycase, rugzakken en tassen. We keken belangstellend toe. Gaan zij echt de Camino doen? Hoe komen ze hier met al die spullen? Moeder spreekt alleen Italiaans, ze blijft rustig doorpraten, ook al begrijpen we haar niet. De oudste dochter, 11 of 12 jaar, spreekt een paar woorden Engels, en zij is de boodschapper. De vader heeft hen gebracht met de auto (uit Italië?) en ze gaan fietsen naar Santiago. We zijn heel benieuwd hoe ze dat morgen gaan doen met de bagage.....

Er komen niet al te veel pelgrims. Als een pelgrim zegt dat hij uit Barcelona komt, zijn we een beetje huiverig, vanwege de coronasituatie. Dit blijft op de achtergrond wel een dingetje, dat coronagedoe, telkens je mondkapje op, dat het hier en daar weer aanwakkert, dat er gedacht wordt aan het sluiten van de grens, etc. Maar meestal is het gewoon gezellig, onderling en met de pelgrims.

Maandag 27 juli

Gonny: Onze ploeg bestaat uit een internationaal gezelschap en dat vinden we erg leuk. Een Engelsman, een man uit Indonesië, een Nigeriaan en een Tukker (dat ben ik,) allen met een NL paspoort. Donald, Nigeriaan, is de enige met jarenlange ervaring in Roncesvalles. Gelukkig kunnen we op zijn ervaring terugvallen. We zijn allen ook in meerdere of mindere mate perfectionistisch en eigenwijs, ha ha. Dat blijkt bij het schoonmaken, maar ook bij het ontwerpen van het rooster. Na diverse probeersels van roosters, is ons idee verfijnd door Steve (de Engelsman) en in een Google Sheet gegoten, waarvan we de meest actuele versie op de telefoon kunnen aflezen. Een echte aanrader, die op het bureaublad voor elk equipo te gebruiken is. Door deze weldoordachte planning hebben we ook om beurten een uurtje vrij.

De Italiaanse moeder is met haar dochters van 7 tot 10 uur bezig geweest om alle bagage op de fietsen te binden. Chapeau voor haar doorzettingsvermogen! We hielden het stiekem in de gaten, en zagen haar uiteindelijk wegfietsen. Hun Camino was van korte duur (denken wij). Ze fietsten achterlangs richting La Posada. De moeder had zelfs de koffers op haar rug bovenop de rugzak. Don die het menu ophaalde zag dat ze gevallen was bij La Posada. Even later zag hij haar bellen.....

Dinsdag 28 juli

Gonny: Het ritme van wie-doet-wanneer-wat gaat steeds beter. Twee van ons hebben om 6 uur uitzwaaidienst, waarna de keukendienst en zaalronde een uurtje later kan beginnen. Dit doen we om en om.

Om 11 uur staat Don Valentin klaar voor de rondleiding. In het Engels vertelt hij ons liefdevol en met ingehouden trots over de kerk en het klooster en alle mooie, bijzondere dingen die we kunnen zien. Hij is blij met onze interesse en de kennis die vooral Steve en Don hebben over de geschiedenis van deze streek. Hij weet ons op tijd in de klokkentoren te krijgen. Met de vingers in de oren wiegt hij mee op de slagen die ons in de oren galmen. Het bijzondere van dit 'nieuwe normaal' met de mondkapjes is dat als het mondkapje afgaat om iets te drinken bijvoorbeeld, je verbaasd bent over het 'onbekende' gezicht, terwijl je al zolang naar diegene hebt geluisterd. We zijn zeer onder de indruk van alles wat we gezien en meegemaakt hebben.

Woensdag 29 juli

Gonny: We zijn direct na het ontbijt begonnen met het keren van de matrassen op de eerste verdieping en het eronder schoonmaken. Een pittig sjor- en sjouwwerk. Omdat we het voor het eerst doen, doen we er best lang over. We zitten pas om 12 uur aan de koffie en we blijven er maar zitten tot de lunch, te moe om heen en weer te lopen.

's Middags komt er een moeder met een gigantische rugzak (18 kg) een dochter van een jaar of 13 en een hondje. Ze zijn teleurgesteld dat ze niet mogen blijven met de hond. Ze rusten uit, het is erg warm. Ze is Pools, maar woont met haar gezin in UK na de wereld te hebben rondgereisd. Ze hebben een derde Credential voor haar man, die zelf niet de Camino kan lopen. Ze zegt de reden niet, maar moet er wel om huilen. Ze blijken een tent te hebben en mogen van Marisol blijven kamperen. Door de coronatoestand is dat niet meer 'normaal'. Ze zijn blij. Nog blijer worden ze van het idee dat ze morgen die zware rugzak met de Correos mee kunnen sturen. Paula zoekt voor ze uit waar ze morgen zouden kunnen kamperen. Don vertelt haar dat haar tas daarvoor om 8 uur klaar moet staan voor de Correos.

De avond verloopt verder rustig.

Donderdag 30 juli

Gonny: Vandaag is dweildag. Ken je die mop van die schoonmaaksters? Die was veel breder dan die van de Hospitaleros!

Helaas is onze Poolse niet op tijd opgestaan en heeft ze de Correos gemist.

We doen onze gebruikelijke ronde met schoonmaken. Het is leuk te merken dat routine vruchten afwerpt. Het gaat sneller. We zijn een fijn team, we werken soepel (en hard) samen tot het af is.

Omdat het 's avonds na negenen heel rustig is in de Mostrador, besluiten we ons dag-evaluatie-rondje daar te houden. Dat werkt prima. Het zorgt ervoor dat we na tien en nog even wat drinken en dan op tijd naar bed kunnen. De lange dagen en het voortdurend bezig zijn is best vermoeiend.

Vrijdag 31 juli

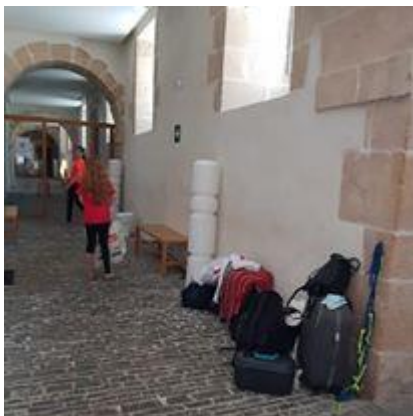
Steve: We hadden vanochtend drie rugzakken aangenomen van pelgrims die over twee dagen pas gaan lopen. De zakken staan zonder kaartje in de Correos ruimte. We kwamen er te laat achter dat dat echt niet mag. Dit valt niet onder een verzekering en is daarom heel onwenselijk.

Vandaag en morgen zouden de drukste dagen van het jaar worden, in niet-coronatijd. De teller is op 55 blijven steken. Dus alleen één gang op de tweede verdieping.

Er komen veel pelgrims uit de bus, dat is even heel druk in de hal en lastig om 1,5 m afstand te houden.

Zaterdag 1 augustus

Steve: Vandaag was de drukste dag die wij hebben meegemaakt, zoals voorspeld door Marisol. Maar toen ik het als 'druk' aan haar beschreef, zei ze: "Het is pas druk als de rij

mensen tot aan de kerk strekt en wij mensen moeten wegsturen. Nu is het saai". Het toegestane maximum is 90 pelgrims hoewel er meer bedden zijn die op een gezonde afstand van elkaar staan. En het was ook regenachtig. De pelgrims kwamen nat binnen dus we verwachtten een drukke dag in de wasserij en het was ook zo. Een pelgrim vertelde mij dat Duitse mensen niet meer verzekerd zijn in Navarra vanwege de code oranje die uitgeroepen is. Aan het einde van de dag waren we 'vol' en wij ontvingen ook berichten dat er nog een paar verdwaalde pelgrims uit de bergen zouden komen struikelen, maar we hebben ze niet gezien. Geen paniek dus.

Zondag 2 augustus

Steve: Omdat mijn verjaardag in de zomer is, ben ik altijd op vakantie en hoef ik er verder geen aandacht aan te besteden. Ik zei dus niks, maar Marion, mijn vrouw kent Donald en gaf

het nieuws desondanks door. Gevierd dus. Waarom mocht ik het ontbijt niet klaarmaken zoals ingepland? Omdat Gonny voor ons heerlijke pannenkoeken bakte (mijn favoriete ontbijt). 's Avonds de Mis in de kerk bezocht, mondkapjes moesten steeds aan en uit voor de hostie en de wijn. Er zijn ook andere dingen gebeurd: het was een drukke dag, bijna even veel pelgrims als gisteren. We hebben weer de derde verdieping bijna gevuld (Corona-tijd record).

Gonny: Toen ik deze ochtend om 11 uur de vuilniszakken wegbracht kwamen er drie mannen met schotse rokken het pad aflopen. Ze liepen van Saint Jean naar Pamplona in één dag! Geld ophalen voor kinderen met kanker. De rok was een 'uniform' van hun organisatie voor hulp aan gehandicapten. Op hun rokken waren hun eigen namen geborduurd. Met trots wijzen ze erop dat ze BeerMenZ heten. De mannen zien er stralend en gezond uit, ze huppelen de

heuvel af naar La Posada. Toen we daar later het menu gingen halen, hadden ze net hun ontbijt op en dronken daar inderdaad een glas bier bij en buiten zagen we ze staan roken! Ongelofelijk, roken en bierdrinken en dan zo'n conditie hebben dat ze in één dag van Saint Jean naar Pamplona kunnen lopen.

Maandag 3 augustus

Steve: Vandaag leerde ik hoe later mensen aankomen, hoe groter de problemen zij zullen veroorzaken voor ons met ongewone verzoeken ("ik wil mijn merino sokken apart laten wassen") of omstandigheden ("wij zijn hierheen gewandeld uit Saint Jean met onze 3 kinderen van 10, 8 en 1 jaar en mijn vrouw gaat nu terug liften in het donker om onze auto te halen. Heeft u misschien melk voor de huilende baby?"). Uitgerekend op de avond dat wij allemaal een sterke behoefte hadden om vroeg naar bed te mogen gaan. Verder went het uitstekend. Wij zijn in een mooie routine gekomen met volle dagen, maar hebben ook tijd om onze eigen dingen te kunnen doen: wandelen, shoppen etc. Don en ik zagen dat de deur van het museum open was en glipten naar binnen om een prachtige Vlaamse triptiek en wat mooi goud te bewonderen.

Dinsdag 4 augustus

Gonny: Vanochtend stond de Gardia Civil aan de deur, Spaans sprekend. Ze informeerden of er problemen waren met pelgrims. Nee hoor, gelukkig geen problemen. Ze gaan alle herbergen langs de Camino af. Fijn dat ze belangstelling hebben en niet wachten totdat er echte problemen zijn voordat ze komen.

Woensdag 5 augustus

Gonny: We maken de anderhalve verdieping snel schoon, met dweilen en al, om op tijd bij Don Valentin te zijn. We krijgen een rondleiding in het museum en de bibliotheek. Mooie oude dingen zien we, schilderijen, boeken met zilveren kaften. Ook een soort schaakbord van vakjes met daarin relikwieën, zelfs van Jezus en de maagd Maria. Als we Don Valentin

tenminste goed hebben begrepen. We merken op dat de jaartallen in de vitrines niet helemaal kloppen, net als de nummers bij de verschillende objecten. Misschien dat de relikwieën in de overlevering sinds de 13^e eeuw ook wat zijn verward. De bibliotheek van het klooster imponeert door de grote hoeveelheid heel oude boeken. Onder andere een kleurenkopie

van Het Roelantslied. Ook een kast vol met immens grote boeken met in leer gebonden bladen, die we niet eens kunnen optillen zo zwaar. Een fotogeniek inkijkje in de middeleeuwen, waarin ze deze boeken maakten en lazen.

Donderdag 6 augustus

Steve: Het einde is in zicht. Wij worden nog steeds efficiënter met de schoonmaak: onvoorstelbaar dat we eerder in de periode pas tegen 12 uur klaar waren. Gonny en ik konden de tijd vinden om een wandeling te maken in de buurt van een plaats die Paradiso heet. Het was inderdaad heel mooi. Het weer wordt warmer en wij verwachten dat de pelgrims vermoeider aan zullen komen. Vandaag kwamen de eerste twee leden van de nieuwe ploeg: Margreet en Annemarie. De andere twee leden komen zaterdag pas aan vanwege de afzegging van de ingeplande Hospitaleros. Morgen komt Ria als tijdelijke aanvulling en Don en ik werken een dag langer door (een soort Equipo 1.5 als tussenfase naar Equipo 2).

Vrijdag 7 augustus

Steve: Het is begonnen als een normale dag, met Steve en Don als wekdienst aangevuld met Annemarie. De pelgrims waren net weg en we hoorden een piepgeluid van de alarmkast. Niets aan de hand: er hangen instructies in het Nederlands om hem stil te krijgen. Maar toen barstte de hel los: een keihard alarmgeluid, alarmcentrale aan de lijn, maar er leek op dat moment niets aan de Annemarie. De pelgrims waren net weg en we hoorden een piepgeluid van de alarmkast. Niets aan de hand: er hangen instructies in het Nederlands om hem stil te krijgen.

De pelgrims waren net weg en we hoorden een piepgeluid van de alarmkast. Niets aan de hand: er hangen instructies in het Nederlands om hem stil te krijgen. Later met Gonny en Donald een roerend afscheid genomen. We waren een hecht team dat altijd klaarstond om elkaar te helpen en we zien ernaar uit om met elkaar een herfstwandeling te maken in Nederland.

2 e Fase

Periode 2 vrijdag 7 augustus t/m vrijdag 21 augustus 2020

Hospitaleros: Annemarie Hens-Weenink, Margreet de Vries, Ineke van Hattem, Maarte van Hattem, Ria Bindels , (eerste dagen)

Aantal pelgrims 868 (ongeveer)

v.l.n.r. Maarte, Ineke, Annemarie, Marisol en Margreet

Vrijdag 7 augustus

Het eerste groepje van equipo 2 is inmiddels gearriveerd. Margreet en Annemarie vielen meteen met hun neus in de boter: Een enorme lekkage in een waterleidingbuis. Het water kwam uit stopcontacten en lampen en was niet te stelpen! Gelukkig zijn er ook in het schone Baskenland loodgieters! Na enige uren is het probleem verholpen. Maar de schade was enorm! De hele middag hebben er zakjes met weggooilakens op banken en muurtjes buiten liggen drogen. Aan het eind van de dag was Marisol versleten en hadden wij het gevoel dat

we deze doop goed doorstaan hadden.

's Avonds om kwart over 11 werd er gebeld: Een Portugees stel smeekte om onderdak! We hebben ze een bed gegeven en streng toegesproken. In het donker, dwars door een luid snurkconcert zijn ze naar hun bedden begeleid..... Hun dankbaarheid was groot!

Zaterdag 8 augustus

Onze Hospitalero Don is vanochtend als pelgrim vertrokken. Steve die ons nog een dag langer geassisteerd heeft, is vanmiddag vertrokken. Ria is gisterochtend vanuit Los Arcos hier aangekomen en zal tot dinsdag blijven. Inmiddels zijn Ineke en Maarte uit Nederland gearriveerd en hebben we volwaardig team samen met Margreet en Annemarie. De chaos van de enorme lekkage in de computerkamer en inschrijfruimte vanuit de badkamer van de Hospitaleros op de eerste etage is weggeëbd. Marisol was gistermiddag zo opgelucht dat de stroom, de waterschade, de elektriciteit precies op tijd gerepareerd was, zodat de pelgrims weer ingeschreven konden worden. De natte dozen met de enorme voorraad weggooi lakens zijn inmiddels allemaal in de papiercontainer gegooid. De lakens zitten in plastic kratten. Er zijn elke dag wel enkele pelgrims die vergeten of na laten om de wegwerplakens om hun matras te spannen. We zullen dit nog iets nadrukkelijker tegen hen zeggen.

Er waren gisteren 77 pelgrims waaronder veel fietsers, met ook twee jonge Italianen met een tentje. Kamperen mag eigenlijk nog niet, na overleg met Edurne was het mogelijk. Ze werden door de Hospitaleros een beetje in de watten gelegd. Steeds moesten ze nog iets anders van hun fiets afhaken die inmiddels al in het fietsenhok stond en gingen wij weer met hun mee. De fietsen waren stevig op slot gezet met extra sloten en kabels. Vanochtend bij het ontbijt werd er gebeld, de jonge Italianen met hun tentje wilde vertrekken, hun fietsen stonden nog in het hok. Ze wisten de cijfercode niet meer en Maarte moest eraan te pas

komen met zaag en tang om de kabel door te knippen. De eigenaar was zeer verbaasd, want het was toch zo'n duur slot!

Een Duitse pelgrim kwam bij ons klagen dat de kip niet helemaal gaar was bij La Posada. Nu was hij heel ongerust dat hij salmonella zou krijgen. Het thuisfront was al ingelicht dat hij op het punt stond ziek te worden en hij wilde weten hoe hij ons kon bereiken als hij vannacht ziek zou

worden. Margreet kon hem gelukkig geruststellen en zeggen dat wij alles zouden doen om hem te helpen voor het geval dat. 's Middags in de wasserij had hij ook al veel extra hulp van ons nodig bij zijn handwasje. Wat moest hij doen als zijn kleding ingezeept was en daarna... en daarna.. Toen alles eindelijk klaar was en buiten hing te drogen zijn wij vergeten te zeggen dat, als het eventueel zou gaan regenen, hij zijn was naar binnen moet halen. En ja hoor, de mooie warme zomerdag eindigde 's avonds met een regen en onweersbui en zijn was hing nog buiten. Sommige pelgrims zullen nog veel levenservaring opdoen tussen Roncesvalles en Santiago is te hopen. In totaal waren er 77 pelgrims.

Zondag 9 augustus

Een opgefriste wereld na het onweer van vannacht, wat wel een piepend alarm in de keuken tot gevolg had, maar na enige keren resetten heeft Maarte het probleem opgelost. Ook onze bezorgde Duitse pelgrim is niet ziek geworden en na enige opstart onduidelijkheden is ook hij vertrokken. Na het lekkere ontbijt aan de schoonmaak, wat ondanks minder pelgrims toch een hele klus is, omdat alle bedden gesopt moeten worden op plekken waarvan je denkt dat ze aangeraakt zijn. Vandaag beginnen we ook aan het schoonmaken onder de matrassen van de 1^e compartimenten, waarbij het ons streven is in deze periode de ronde gedaan te hebben. Het is nog even uitvogelen hoe dat het best en het snelst kan. Na afloop denken we het gevonden te hebben en dit gaan we morgen uitproberen.

Na de koffie zijn Annemarie en Ria in de auto gestapt om in het dal na Burguete aan een riviertje zich te verpozen. Mooie rit en mooie omgeving. Wel de tijd in de gaten houden, want om 1 uur aan tafel in la Posada, maar dat is gelukt. Lekker gegeten en dan snel weer aan de slag. De taken zijn verdeeld en ieder doet z'n ding, het loopt prima. Door het warme weer komen de pelgrims wel wat later binnen de een wat meer uitgeput dan de ander, zoals de laatst binnen gekomen Fransman die wel aardig op z'n tandvlees liep en dan moest hij ook nog snel zijn om wat te kunnen eten. Maar het is gelukt, ook voor hem.

Tijdens de nazit toch weer 2x naar beneden gemoeten voor pelgrims die de tijd vergeten, maar ook dat hoort erbij. Er zijn er vandaag 51 binnen.

Maandag 10 augustus

Na het uitzwaaien van de pelgrims, worden we verrast met een prachtig en met liefde door Ria aangekleed ontbijt. De getekende gezichtjes op de sinaasappels lachen ons toe. Wat een mooie start van de dag! Komt het daardoor dat de schoonmaak zo soepel verloopt? Of zijn we nu al een goed ingewerkt team geworden?

Er komen veel meer pelgrims aan dan gisteren; in totaal komen we 's avonds op 71 uit.

Hadden we niet verwacht! Maar alles verloopt soepel. Mooi ook om te zien hoe pelgrims elkaar helpen. Bijvoorbeeld een Spaans meisje dat een Duits meisje overal meehelpt....

Een uur nadat Marisol naar huis is, staat opeens de Guardia Civil op de stoep. Ze willen een overzichtslijst van de pelgrims die hier vannacht verblijven. Die kunnen wij niet uit de computer toveren. Dus even later is Marisol er weer om dit op te lossen. En dat gaat probleemloos.

En dan is er nog een bed dat twee keer uitgegeven is. Een nieuw bonnetje en een nieuw laken: opgelost!

Bij de nabespreking staan we even stil bij het naderende afscheid van Ria, die morgen weer terug gaat naar Los Arcos. Erg fijn dat ze hier was! We gaan haar missen.

Dinsdag 11 augustus

Vanmorgen hadden we eigenlijk te weinig tijd om de herberg in orde te brengen. De 1ste en tweede etage waren volledig bezet. Goed, we klaren de klus. We zijn mooi op tijd voor een lekker bakje koffie bij Casa Sabina.

Om 11 uur kregen we een rondleiding in de Silo. Welbekend bij de Hospitaleros. Een groep archeologen is daar bezig met in kaart brengen van alle overledenen, om zodoende een stuk

aan de toch al rijke geschiedenis van Roncesvalles toe te voegen. Ze hebben bijvoorbeeld geen idee hoe oud de Silo eigenlijk is. Ze hebben wel een vermoeden (8ste eeuw), maar dat moet wel wetenschappelijk bewezen worden. De afgelopen week hebben ze een aantal vermeldenswaardige vondsten gedaan: een skelet van een vijfjarig kind (kunnen ze bepalen door te kijken naar het gebit). Het kind heeft van de prior ook een naam gekregen: August. Ook vonden ze een aantal knopen van soldaten uit het 1ste en 111ste regiment van het Spaanse leger en ook knopen van het Franse leger. Ze hebben nu ongeveer 1 meter afgegraven. Ze verwachten dat het ongeveer 8 meter diep is. Het is nog even scheppen...

Na de middag hebben we helaas afscheid moeten nemen van Ria. Wij staan dus nu met 4 Hospitaleros voor een geweldige klus. En het is druk vandaag! In de middag komt er een groep van 3 families, met hun kinderen, aan. De oudste was +/- 12 en de jongste kon nog maar net lopen. Ze hadden het hele stuk vanaf Orisson gelopen. Een ongelooflijk knappe prestatie!

De lijst van reserveringen was enorm: 71! Onder deze reserveringen zat een groep van 30 jongeren! Ze slapen gelukkig van de pelgrims wel afgezonderd, op de derde etage. Bij binnenkomst werd erop geattendeerd om goed de handen te wassen. Dat deden ze keurig. Maar vervolgens gaven ze elkaar een hug. Hoezo Corona?

Om half zeven kwam er een Fransman binnen, die twijfelde of hij hier zou overnachten of liftend naar Saint Jean- Pied- de- Port terug zou gaan. Uiteindelijk toch besloten om te blijven. Vervolgens kwam hij met de vraag of wij een oplader hadden voor zijn telefoon. Deze hebben we uitgeleend. Daarna kwam hij met de vraag of we geen zeep voor hem hadden. Ook deze uit onze eigen voorraad (Ineke) gegeven. Tenslotte was hij verbaasd dat hij een landsgrens over was gegaan. Roncesvaux is toch immers Frankrijk? Hoe onvoorbereid kun je aan een pelgrimage beginnen. Om 10 uur zaten we tot het laatste bed toe vol.

Woensdag 12 augustus

We zijn nu nog maar met zijn vieren en er is VEEL schoonmaakwerk. Als er 90 bedden beslapen zijn moeten toch alle matrassen worden gezogen en wordt ook al het houtwerk

afgenomen en worden alle compartimenten gezwabberd. We werken als paarden en merken dat we goed op elkaar afgestemd raken. Bij Casa Sabina wacht Don Valentin al op ons voor de rondleiding in de bibliotheek. Don Valentin heeft vandaag veel aan zijn hoofd: ook 4 familieleden vragen zijn aandacht. Bovendien zijn er de nodige telefoontjes. Zo wordt deze rondleiding een beetje een haastklusje. Na de bibliotheek brengen we nog een bliksembezoek aan het museum. Maar ook een snel rondje maakt je stil van respect en gedachten over het vroegere Roncesvalles. Na een grapje over Corona haast Don Valentin zich naar de gouden Corona's in het museum. Spraakverwarring kan zo grappig zijn! Na om de beurt onze handen geschrobd te hebben in het kloostertoilet, zijgen we om 10 voor 1 neer in de ontvangstruimte van Don Valentin voor het traditionele glaasje Patxarán. De familie van de Don doet mee door wel het koekje te eten.....

De middag verloopt rustig. Een Deense jongen met Vikinguiterlijk vertelt iets over de beëindigde relatie met zijn vriendinnetje. Samen de Camino lopen is een krachtproef voor relaties. We wisten het ook eigenlijk al

Donderdag 13 augustus

Je kan merken dat het minder warm wordt, de mensen hebben 's morgens minder haast om te vertrekken. Maar de laatste pelgrim een Nederlandse jongen, die al aangegeven had moeite te hebben met vroeg opstaan, was toch netjes om 8 uur als laatste de deur uit. Ook onze jongerenafdeling is netjes georganiseerd en zijn om 8 uur weg voor hun opdrachten en het is opvallend hoe aangepast aan het pelgrimsleven ze zijn, na 10 uur is het rustig, of ze

slapen is wat anders. Voor ons tijd om te ontbijten en om 8.30 uur aan de slag met schoonmaken, onze taakverdeling is prima dus het loopt perfect en we hebben zelfs nog 3 compartimenten een extra beurt kunnen geven. De wegwerplakens baren ons wel zorgen, ze zijn dun, zitten er vaak halfbakken omheen, zodat de blauwe overtrekken snel vuil worden.

Je kan ze 1x keren maar iedere dag zitten er toch een stuk of 4 in de was, omdat die echt niet meer kunnen. Soms krijg je ze al niet meer helemaal schoon. Het lukt ons om na de koffie wat vrije tijd te hebben tot de lunch. Vandaag onze laatste dag eten bij La Posada. Het wordt vandaag niet druk, maar 13 reserveringen en uiteindelijk 48 personen om te slapen, waarbij de laatste 2, 2 meisjes met fietsen, hijgend om 5 voor 10 aankwamen, dus al met al om 22.15 naar boven. Omdat er een koude mist was is niemand blijven hangen in de bar en hoefde we geen enkele keer naar beneden om de deur te openen.

Vrijdag 14 augustus

Na het ochtendritueel – bye bye pelgrims, ontbijt en poetsen, poetsen, poetsen – wandelen we naar Burguete. Prachtig weer, heerlijke wandeling. Bij aankomst in Burguete ontmoeten we twee Franse pelgrims met twee mooie Pyreneese berghonden. Ze zijn onderweg naar Roncesvalles. Na onze wandeling door het dorp en de koffie bij de bakker, lopen we terug. Ze zitten nog steeds op hetzelfde bankje aan de rand van Burguete.

Pas tegen een uur of vijf komen ze bij onze Albergue aan. Ze willen graag kamperen. Paula legt ze keurig uit dat dat standaard niet mag (Corona). Ze wil met Edurne overleggen. Maar de Fransman wordt meteen boos en begint te schelden en te schreeuwen. Paula blijft vriendelijk en probeert hem te kalmeren. Maar hij stormt al schreeuwend naar buiten. Wat later komt zijn vrouw naar binnen voor een stempel. De vraag om het formuliertje in te vullen, levert ook bij haar boosheid en geschreeuw op. De stempel krijgt ze, ook zonder formulier. Na 5 minuten wil Paula het gesprek buiten hervatten en de boel wat sussen (en toch een kampeerplek aanbieden). Maar voordat ze iets kan zeggen, wordt ze getrakteerd op een scheldpartij, waar de honden geen brood van lusten. De man blijkt ook een woordje Nederlands te spreken. En met een over het plein schallende “godverdomme” verdwijnt hij van het toneel.

Dan is de rust wedergekeerd. Het lijkt een rustige avond te worden. Maar er staat ons nog een verrassing te wachten... Rond half 10 ziet Margreet dat de automatenruimte blank staat. Waar komt dat water vandaan? Maarte, op z'n knieën op een vuilniszak, ziet dat er uit een van de frisdrankenautomaten water druppelt. We moppen de vloer en zetten een bakje onder de drup. Maar dat is na een kwartiertje al half vol. Zo kunnen we de nacht niet in. Toch maar Marisol bellen. Even over 10 staat er iemand die service verleent aan de automaten. Zij kan het probleem echter niet verhelpen. Morgen komt er een monteur. Voor nu gaat de automaat uit en druppelt nog een tijdje na. En zo is het 11 uur geworden voordat we aan onze glaasje wijn beginnen.

Zaterdag 15 augustus

Naast corona (wantsen) hebben we ook nog gewone bedwantsen. Er lagen heel veel dode wantsen, maar er was ook nog een wants die wat bloed bij zich had. Voor de zekerheid hebben we toch maar het stoomapparaat gepakt en de wantsen gekild.

Toen wij richting Roncesvalles reden waren er een aantal landen die Navarra op code oranje hadden gezet. Nederland op dat moment nog niet. Je kon voorspellen dat Nederland zou gaan volgen. En inderdaad vandaag zette Nederland Navarra ook op oranje. Dat wil zeggen dat we wel kunnen blijven, maar dat wij bij terugkomst in Nederland 14 dagen in quarantaine

moeten. Op dit moment is het onduidelijk of na ons nog een andere groep komt. Wordt vervolgd...O ja, de automaten zijn gerepareerd.

Zondag 16 augustus

Gisteren (Maria-Hemelvaart) nog genoten van een mooi folkloristisch optreden van Baskische muzikanten en een danser, vandaag is de stemming mineur.... Hans Perik belt ons onder de maaltijd bij Sabina om ons te vertellen dat groep 3 definitief niet komt. De vraag is bovendien: wat gaan jullie doen? Wij hadden ons nog niet gerealiseerd dat er ook een andere keus zou zijn dan onze dienst afmaken tot vrijdag. Maar ook toen we ons dat wel realiseerden besloten we te blijven tot en met de maaltijd

van vrijdagmiddag en dan allemaal te vertrekken. Hans Perik zal ons een lijstje met actiepunten sturen om de zaken hier zo goed mogelijk af te sluiten. Zelf maken we intussen ook een lijstje: geen bestellingen meer, koelkast leegmaken etc.

Bij de gasten zijn regelmatig gezinnen met kleine kinderen die dan met popjes en kleurpotloden op de gang aan het spelen zijn: schattig! Alle bewondering voor ouders die dit aangaan met hun kinderen. Ook spotten we weer af en toe Koreanen, rechtstreeks uit Korea. Marisol geeft aan een beetje verdrietig te zijn over de gang van zaken. Ze begrijpt dat de Hospitaleros na ons niet zullen komen, maar ze heeft grote zorgen over hoe het verder moet met de pelgrims en de Albergue . Via, via, bereikte ons het mailtje dat Janine aan de equipos 3 t/m8 stuurde. Een mailtje waarin we voor het eerst duidelijk lezen dat het hospitaleren definitief afgelopen is voor de rest van dit jaar.

Inkomend Definitief einde van dit...

Hans Perik

16:0

Aan: undisclosed-recipients en nog 1... >

Goedemiddag hospitaleros van de periodes 3 t m 8,

Na de brief van gisteren bleek dat voor sommigen niet duidelijk was dat vanaf dit moment geen hospitaleros meer naar Roncesvalles gaan en dat voor ons het seizoen (helaas) noodgedwongen is gestopt. De door het ministerie van Buitenlandse Zaken afgegeven code oranje zal niet binnen afzienbare tijd worden ingetrokken, en zelfs wanneer dat het geval zou zijn gaan wij niet opnieuw groepen samenstellen die dan weer teruggeroepen moeten worden.

Met vriendelijke groet,

Janine Verhaaf,
secretaris WHR

[Bekijk meer](#)

Maandag 17 augustus

Vandaag ontbijtdienst dus 'n uurtje "uitslapen" eerst koffie voor de vroege wekdienst. Om 8.15 met veel moeite een Italiaanse pelgrim naar buiten kunnen werken. Na ons ontbijt weer aan het schoonmaken en ondanks dat de 1^e en 2^e etage vol waren toch nog 3 cabines de broodnodige extra schoonmaakbeurt kunnen geven, dus ook onder de bedbodems schoonmaken. Gelukkig geen bedwantsen meer gezien, dus morgen kunnen de bedden weer vrijgegeven worden. Bij Casa Sabina worden we weer heerlijk verwend, dat maakt het harde werken helemaal goed. Bij terugkomst snel de gewassen hoezen weer om de matrassen. Hoezen wassen is nu vaak nodig, elke dag zijn er wel een aantal erg vuile blauwe hoezen. Het systeem van de wegwerplakens vinden wij niet echt een succes, mensen doen ze er slordig omheen dus na een paar keer omdraaien liggen ze ernaast, zetten de inhoud van hun rugzak uitgebreid op het lege bed en daarbij gaat van alles mis. Wat dat betreft zijn de witte hoezen efficiënter.

Vandaag een slechtiende Duitse pelgrim en 'n gevallen Franse mevrouw. Onze verzorgende taken kwamen goed aan bod, maar beiden waren vol lof en waardering, dus dat is ook wel eens leuk om te horen.

Na het eten alvast begonnen met de lijst van afsluitende taken voor vrijdag en de spullen in de kast en de drankvoorraad uitsorteren en in kratten gedaan om af te geven bij Marisol.

Dinsdag 18 augustus

Vandaag een dag met bijzondere gasten en bezoekers. Als we terugkomen van de lunch is er een Peruaanse priester aangekomen. En niet veel later arriveren er 4 Italiaanse priesters. Die laatsten vragen erg veel aandacht. De Italiaanse vragen vliegen ons om de oren. We

proberen ze te begrijpen en in een mix van Frans, Engels, Spaans en een vleugje Nederlands te antwoorden. Moeizaam... Ze vertrekken naar boven. Een uurtje later zijn ze weer terug, en willen ergens de mis doen. Maar dat kan niet zonder toestemming van don Bibiano of don Valentin. En die zijn vanmiddag niet thuis. Uiteindelijk gaan ze mee voor, in de mis van 20.00 uur; samen met onze lokale priesters en de Peruaanse priester. Het is druk op het altaar!

Een andere gast: Johny Walker. Via het genootschap was zijn komst al aangekondigd. En omdat hij een goede relatie van het genootschap is, én over de Camino schrijft, wilden wij graag een goede indruk bij hem achterlaten. Hij had aangegeven geïnteresseerd te zijn in hoe we omgaan met COVID. Dus de hele middag uitzonderlijk ons best gedaan om aan de maximaal-4-mensen-regel te voldoen. Maar hij kwam pas tegen 7 uur. En dan is het vaak sowieso erg rustig. Uiteindelijk werd het een geanimeerd gesprek met ons en Marisol, waarbij we een goed beeld van Roncesvalles/COVID konden schetsen. Voor ons gevoel ging hij tevreden en met een positieve indruk weer weg.

Woensdag 19 augustus

De rust is een beetje wedergekeerd. Het lokale team heeft al plannen gemaakt hoe ze onze taken gaan overnemen. Het is de bedoeling dat don Bibiano in onze Jefe slaapkamer gaat overnachten. Wij zijn benieuwd hoe het gaat met de pelgrims die na 22,00 uur voor de deur staan... Op het eind van de avond is het vrij onrustig op de gangen. Er wordt gekaart en gekletst. Toch is het na 10 uur rustig op de zalen.

Donderdag 20 augustus

De dag staat in het teken van het naderende afscheid. Omdat er na ons geen groep komt hospitaleren, werken we naast de gewone klussen het lijstje af wat Hans Perik ons zond: De computer mee, het geld mee, de usb sticks mee, de wijn mee, de koelkast leeg enz. We ruimen alvast onze eigen spullen op en poetsen de badkamer, de keukenkastjes en de huiskamer. Een geweldige prestatie is geleverd door Maarte en Annemarie. Zij samen hebben kans gezien om stap voor stap alle bedbodems en -bakken schoon te maken en de matrassen te keren. Vandaag waren de laatste compartimenten aan de beurt. Daarmee vinden we dat we de zaken keurig achterlaten voor het team van het klooster.

Het was weer warm vandaag. Veel jonge mensen doen een stukje van de Camino. Ze lopen soms in groepjes en hebben veel plezier. Een probleem blijft dat ze niet kunnen pinnen. Er wordt vaak uit alle hoeken en gaten geld getoverd om hier toch te kunnen slapen!

Zij en wij vinden het maar moeilijk wennen aan die plakkerige zweterige mondkapjes. Hospitaleros en pelgrims kunnen elkaar soms slecht verstaan, omdat door de mondkapjes allerlei aspecten van communicatie onzichtbaar en onhoorbaar zijn. Op de valreep maken we nog mee dat om 5 voor 10 een groep van 7 ingecheckte Franse jongens het pand weer verlaat! Ze gaan elders slapen, delen ze aan de Hospitaleros mee. Ze vragen niet om geld. En de verbijsterde Hospitalero van dienst laat hen maar gaan.

We kijken uit naar de tijd dat alles weer gewoon is en we weer ontspannen en niet bang voor aanrakingen en andere nabijheid hoeven te zijn. Equipo 2 had het goed met elkaar. Het was verrassend hoe we op elkaars pad kwamen. Het werk was veel en niet altijd gemakkelijk, het evenwicht tussen het werk in de ochtend en het middagwerk was niet goed te vinden, maar we hebben ons er goed doorheen geslagen.

Met gemengde gevoelens nemen we afscheid. Een raar hospitaleerseizoen is voorbij.

***Het corona jaar. Bepaald geen kroonjaar...
Morgen weer naar huis.
Hasta luego, tot betere tijden!***

Don Bibiano slaapt nu in de Jefekamer en zal 's-Morgens de pelgrims wel uitzwaaien . Foto van Don Bibiano geplaatst op Facebook

Werkgroep Hospitaleren Roncesvalles

Mail wg.Roncesvalles@santiago.nl

Redactie: Noortje Spekman-Waasdorp

